

O p o n e n t s k ý p o s u d e k

magisterské práce slečny Zuzany Němcové

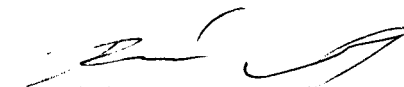
Téma: Čeští františkáni v době komunismu, 101 str. plus přílohy

Diplomantka se ve své práci zaměřila na dějiny řádové provincie českých františkánů, zejména na jejich perzekuci v 50. letech. Pronásledování katolických řeholníků, jejich životní osudy a zápas s totalitním režimem jsou témata, která, navzdory už existující literatuře, vykazují stále bílá místa. Proto je třeba ocenit, že autorka k tomu přispěla svojí magisterskou prací. Podařilo se jí shromáždit velké množství publikací k danému tématu a s velkou akribií přistoupila také k archivnímu výzkumu. Velmi cenná jsou též svědectví pamětníků, jež diplomantka ověřovala i z jiných zdrojů a také navzájem. Autorka též položila důraz na dosud nedocenenou osobnost františkánského kněze Jana Baptisty Bárty a podařilo se jí představit profil této významné postavy českého církevního života komunistické éry. Práce slečny Němcové je čtivá a poutavá. Pro čtenáře představuje významné a cenné informace o komunistickém teroru proti řeholním řádům a kongregacím, podložené autentickými prameny. Vysoko hodnotím i přílohy v závěru práce, které tvoří především fotodokumentace soudních a policejních spisů, týkajících se procesů s řeholníky a jejich perzekuce. Nutno také podle mého názoru ocenit i to, že diplomantka si poměrně detailně všímá osudů jednotlivých řeholníků po jejich amnestování počátkem 60. let, kdy většina z nich nemohla vykonávat jinou než manuální méně kvalifikovanou práci, což z autorů, píšících na toto téma, málokdo dělá.

Práce slečny Němcové se vyznačuje velkou pílí a svědomitostí. Rovněž tak neshledávám závady po formální stránce. Nedostatky bych vytknul pouze tři. Prvním z nich je úvod, kde mi chybí vytyčení cíle a záměru práce. Ten zůstává pouze v popisné rovině. Stejně tak je v závěru práce zřejmá absence konstatování, jestli stanoveného cíle bylo dosaženo. Druhý nedostatek bych shledával v opomenutí důkladnější analýzy stavu a působení řádu v období před druhou světovou válkou a během ní. Postoj a chování františkánů za komunistické éry mají totiž své kořeny již dříve, kdy za předmnichovské republiky Dr. Jan Evangelista Urban byl významnou postavou tehdejšího katolicismu a předním teologem. Františkánský řád tak jako jiné řehole přinesl též svoji oběť za nacistické perzekuce, o čemž se lze dočíst v práci Vaškově (Neumlčená), kterou autorka uvádí mezi použitou literaturou. Třetí nedostatek bych viděl v tom, že autorka neuvádí v literatuře cennou práci Karla Dachovského „Neumlčený zvon“, která je detailním osobním svědectvím o životě a díle tohoto řeholníka.

To však lze vzhledem k celkové úrovni spisu považovat za drobnosti. Magisterskou práci slečny Zuzany Němcové k obhajobě jednoznačně
d o p o r u č u j i .

V Českých Budějovicích 31.7.2008

PhDr. Radomír Malý,
Katedra církevních dějin
a patristiky TF JU